

Lovas István: Könyv a világ legveszélyesebb emberéről VI.

2017 március 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Andreas von Rétyi: „George Soros A multimilliárdos, globális hálózata és a világvége, ahogyan azt ismerjük” című könyvének ismertetése

Soros kelet-európai tevékenységére térve a szerző kiemeli, hogy helyi országos szervezeteit lehetőleg kormányépületekben, vagy azok közelében helyezi el.

Megjegyzés – a Magyar Helsinki Bizottság címe: Budapest V. kerület, Bajcsy-Zsilinszky út 36–38, a TASZ, azaz a Társaság a Szabadságjogokért címe: Budapest XIII. kerület, Tátra u. 15/b. Ez azért van, hogy az irodák fontosságukat és a központi hatalomhoz való közelségüket hangsúlyozzák.

Soros igen jól ismeri a kelet-európai térséget, ahol sokat mozgott. Mindenütt új piacokat hajt fel magának, és a globalizáció elretörését segíti.

Lengyelországban támogatta a Solidarność szakszervezetet, és 1988 májusában létrehozta a Stephan Báthory Alapítványt, amely állítólag független, nem kereskedelmi célú szervezet. Hogy mit jelent a „független”, az értelmezés kérdése.

Sorostól és Nyílt Társadalom Alapítványaitól egyáltalában nem függetlenek. Pontos meghatározott célkitűzéseik vannak, és „természetesen” kizárólag a társadalom javát és a demokrácia létrehozását akarják, pontosan az amerikai vonalnak megfelelően. De a minta is világos: a társadalmat minden téren ellenőrizni, de elsősorban az oktatást, a médiumokat és a hatóságokat.

Csehországban Soros a Charta 77-et hozta létre, és a volt Jugoszláviában szervezetei az ottani kormány destabilizálását célozta meg. Végez valóban karitatív tevékenységeket is azért, hogy minél több embert érjen el.

Célszemélyeit pedig démonizálja. E szervezetei nemegyszer indítanak vagy közvetlenül vagy az általa támogatott médiumokon, illetve a vele kapcsolatban álló médiumokon keresztül lejárató kampányokat azok ellen, akiket felfelfelé ellenségeinek tart.

Így került célkeresztjébe Slobodan Milosevic, Szerbia volt elnöke vagy Hugo Chávez, Venezuela korábbi elnöke.

Von Rétyi ezután leírja, hogy Soros és az amerikai kormány ilyen irányú törekvései a különféle országokban azonosak.

A „Békés forradalmak” című fejezetben részletesen ismerteti a grúziai forradalmat a Sevardnadze-kormány ellen. 2003. november 22-én nagy tömeg gyűlt össze Tbiliszi parlamentje előtt, ahol az amerikai kormány és Soros ottani szervezetei által támogatott Szaakasvili – a későbbi elnök – a tömeg élén odakiabált Sevardnadze elnöknek, hogy „Távozzon!” posztjáról. Erre verekedés tört ki és a puccsisták nyomására Sevardnadze lemondott. A háttérben egyértelműen a Nyílt Társadalom Intézete állt.

2003 februárjában – mint akkor Mark McKinnon a kanadai Globe & Mail napilapban leírta – a Nyílt Társadalom Intézet az akkor 31 éves aktivistát, Giga Bokeriát küldte Belgrádba, hogy az ottani Otpor (később CANVAS) segítségével döntsék meg Milosevicet.

(Egy érdekesség: az Index.hu-n és más hazai internetes helyeken hosszú időn át lázított a magyar kormány ellen Otpor nicknévvel egy olyan személy, akit többen egy balliberális lap véleményrovatának akkori szerkesztőjével azonosítottak.)

Bokeria elsősorban azért utazott oda, hogy megvizsgálja, a szervezet mennyiben használja ki az utca emberét a kormányváltáshoz. McKinnon szerint a Soros alapítvány a svájci Sommerben minden évben egy csoport Otpor-aktivista grúziai utazását fizette, ahol háromnapos tanfolyamon vettek részt, hogy több mint ezer diákot arra oktassanak, miként lehet „békés forradalmat” rendezni.

Az akcióban részt vett az amerikai külügyminisztérium, az amerikai titkosszolgálatok és a Pentagon környezetében lévő személyek is.

Sevardnadze elsősorban azért lett szálka Washington szemében, mert Moszkvával egyebek között földgáz- és olajvezetékek ügyében tárgyalt. Szaakasvili, az új elnök azután már jófiúként szolgált: kabinetjében sok egykori Soros-ösztöndíjas volt, és az elnök példásan hajtotta végre az amerikai neokonok minden álmát: kitűnt?

kapcsolatokat tartott fenn f?ként az Egyesült Államokkal és Izraellel, majd pedig kirobbantotta a kaukázusi háborúkat azzal, hogy 2008 augusztusában megtámadta Dél-Oszétiát.

(? volt az, aki követelte, hogy Grúziát ne Grúziának nevezzék, hanem az angol nyelv? elnevezéséhez hasonlóan „Georgiának”, amit nálunk *Németh Zsolt* szorgalmazott.)

Von Rétyi emlékeztet arra, hogy *George W. Bush*, „*a figyelemre méltóan figyelemre nem méltó*” amerikai elnök 2001. szeptember 11-e nyomán kijelentette, hogy a terror elleni háborúban Amerika ellenségének tekinti azt, aki nem szolgálja Amerika érdekeit.

Ami Sorosra nyilván nem vonatkozott, jegyzi meg szarkasztikusan a szerz?, aki Grúziára visszatérve megemlíti a Freedom House-nak, ennek az állítólagos nem kormányzati szervezetnek az ottani szerepét. E New York-i szervezetr?l azt írja, egyértelm?en az amerikai kormánypolitika érdekében cselekszik, és azt az amerikai kormány pénzügyileg támogatja, csakúgy mint George Soros Nyílt Társadalom Alapítványai.

(A Freedom House a világ országaiban a demokrácia, a polgári- és szabadságjogok helyzetét vizsgálja, besorolja azokat és listát készít. Magyarország érdekes módon azonnal csúszni kezd az értékelésben, mihelyt olyan kormányváltásra kerül sor, amelynek eredményeként az ország jobboldali irányítás alá kerül. És megfordítva.)

A Freedom House kuratóriumának élén ott ül *Robert James Woolsey*, aki 1993 és 1995 között a CIA f?nöke volt.

„*Ismét csak figyelemre méltó: a Freedom House a demokráciáért, a szabadságért és az emberi jogokért lép fel, miközben annak élén éppen az a Woolsey áll (pontosabban állt, amikor a szerz? a könyvet írta), aki azt követelte, hogy az amerikai kormány ármánykodását bemutató dokumentumokat kitergeget? Edward Snowdent akasszák fel!*”, írja.

Von Rétyi ezután rátér az „Emberjogi Figyel?kre” (amely nálunk a már említett Magyar Helsinki Bizottság néven fut). A különféle országokban m?köd? ilyen „figyel?” szervezeteknek négyszáz munkatársa van, beleértve a New York-i központot.

Ezek els?sorban az emberi jogok betartása miatt aggódnak, és jogilag szintúgy nem kormányzati szervezeteknek min?sülnek, amelyeket magánadakozásból és alapítványi támogatásból tartanak el.

Figyelemre méltó, hogy Soros 2010-ben bejelentette, a szervezetnek tíz éven át 100 millió dollárt fog adni. Maga az Emberjogi Figyel? jelentette be, hogy a pénzt a Nyílt Társadalom Alapítványoktól kapják, és ez jelenti a legnagyobb összeget, amit Soros valaha is egy nem kormányzati szervezetre költött. Soros 2010. szeptember 7-én ki is jelentette, hogy az „Emberjogi Figyel?” az egyik leghatékonyabb szervezet, amelyet valaha is támogatott.

2014. május 12-én két Nobel-békedíjas és száz további tudós által aláírt nyílt levélben fordult az Emberjogi Figyel?höz. Az egyik Nobel-díjast, *Adolfo Pérez Esquivelt* 1980-ban, a másikat, *Mairead Maguire-t*, 1976-ban tüntették ki.

Az aláírók közé tartozott az ENSZ egykori alelnöke, *Hans von Sponeck* is, és *Richard Falk*, az ENSZ különjelentéstev?je (akinek az ENSZ megbízásából a megszállt palesztin területekre vonatkozó, Izraelt igen súlyosan elítél? jelentése óriási hisztériát váltott ki amerikai kormánykörökben is.)

Az aláírók bírálták az Emberjogi Figyel? közelségét az amerikai kormányzathoz, és esetükben „forgóajtó rendszerr?” beszéltek. Az aláírók követelték az Emberjogi Figyel?t?, hogy ezt a helyzetet szüntesse meg.

A könyv ötödik, „A polip – Egy gigantikus hálózat” cím? fejezete így kezd?dik:

Vannak emberek – függetlenül attól, hogy ezt lehetségesnek tartjuk-e vagy sem –, akik jóval gazdagabbak Sorosnál.

Eltekintve *Putyintól*, akiknek magánvagyonát 40 és 200 milliárd dollár közötti összegre becsülik, ott van *Bill Gates* 79,5 milliárddal, *Christy Walton*, a Walmart-örökös 41,7 milliárddal, vagy az amerikai kaszinómogul, *Sheldon Adelson* 30 milliárd dollárjával, hogy csak néhányat említsünk, írja von Rétyi.

De közülük egyiknek sincs akkora befolyása, mint George Sorosnak, aki évek alatt egy áttekinthetetlenül óriási

hálózatot épített ki az egész bolygónkra kiterjed? szervezetekkel és alapítványokkal. A szerző azt írja, könyve nyilvánvalóan ennek csak egy kis részébe képes betekintést nyújtani.

Nagyon érdekes azt megfigyelni, hogy a vele szemben kritikus hangok mit mondanak azon emberek motivációiról és hátteréről, akik a Soros által szervezett és finanszírozott alapítványok élén állnak.

Ezt tette 2003 júniusában az amerikai *Neil Clark* újságíró a *New Statesman* című brit hetilapban.

A szerző a cikket igen részletesen ismerteti. Idézi Clark következtetését: „Sorosnak nyilván nem tetszik, hogy – mint néhányan sugallták – fizetett CIA-ügynök lenne. De az tagadhatatlan, hogy vállalkozásai és nem kormányzati szervei szorosan kapcsolódnak az amerikai terjeszkedéshez”.

Erről egyébként *Wayne Madsen*, a Nemzetbiztonsági Hivatal korábbi munkatársa már beszélt. Rá hivatkozva írja *F. William Engdahl*, hogy Soros szorosan együttműködött a CIA-val és a CIA által irányított nem kormányzati szervezetekkel, mint a National Endowment for Democracy-val (Nemzeti Demokrácia Alapítvány), hogy kormányokat döntsenek meg, amelyek nem akarnak Washington kedve szerint politizálni.

Madsen 2015-ben azt a döbbenetes információt is feltárta, hogy Soros a korábbi Jugoszláviában szorosan együttműködött a CIA-val annak érdekében, hogy a szerbek hatalmát korlátozzák, és a globális dzsihaddal és a szervezett bűnözéssel kapcsolatokkal bírósági muszlimokat támogassanak.

Soros korábban a CIA-val való kapcsolatáról szóló leleplezéseket „összeesküvés-elméleteknek” nevezte, míg Madsen tényszerűen a közöttük fennálló „nem szent szövetségről” beszélt.

(Folytatjuk)

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

